

Sygn. akt II KK 151/22

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 grudnia 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Paweł Kołodziejcki (przewodniczący)

SSN Adam Roch

SSN Igor Zgoliński (sprawozdawca)

w sprawie **W. W.**,
w przedmiocie wyroku łącznego
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w trybie art. 535 § 5 k.p.k.
w dniu 7 grudnia 2022 r.,
kasacji, wniesionej przez Prokuratora Generalnego na korzyść skazanego
od wyroku łącznego Sądu Rejonowego w Grodzisku Mazowieckim
z dnia 6 września 2018 r., sygn. akt II K 161/18,

1. uchyla wyrok łączny w zaskarżonej części, tj. w zakresie rozstrzygnięcia zawartego w pkt 4 i na podstawie art. 572 k.p.k. postępowanie o wydanie wyroku łącznego wobec skazanego W.W. w tym zakresie umarza;

2. wydatkami postępowania kasacyjnego obciąża Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

W toku prowadzonego postępowania w przedmiocie wyroku łącznego Sąd

Rejonowy w Grodzisku Mazowieckim ustalił, że W.W. został skazany następującymi prawomocnymi wyrokami;

1. Sądu Rejonowego w Mińsku Mazowieckim z dnia 31 stycznia 2003 r., sygn. akt II K 728/01, za czyn z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., popełniony w dniu 21 września 2000 r. na karę roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wysokości 100 stawek dziennych po 10 złotych każda; za czyn z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.. popełniony w listopadzie 2000 r. na karę 1 roku pozbawienia wolności oraz grzywnę w wysokości 50 stawek dziennych po 10 złotych każda; za czyn z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., popełniony w dniu 29 listopada 2000 r. na karę 1 roku pozbawienia wolności oraz grzywnę w wysokości 50 stawek dziennych po 10 złotych każda; za czyn z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. popełniony w dniu 3 stycznia 2001 r. na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wysokości 70 stawek dziennych po 10 złotych każda; za czyn z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., popełniony w dniu 2 lutego 2001 roku na karę 2 lat pozbawienia wolności oraz grzywnę w wysokości 80 stawek dziennych po 10 złotych każda; za czyn z art. 13 § 1 k.k. w zw. art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. popełniony w dniu 5 lutego 2001 roku na karę 1 roku pozbawienia wolności oraz grzywnę w wysokości 50 stawek dziennych grzywny po 10 złotych każda, które następnie połączono i wymierzono karę łączną pozbawienia wolności w wysokości 3 lat i 6 miesięcy oraz karę grzywny w wymiarze 250 stawek dziennych po 10 złotych każda; kara grzywny oraz kara pozbawienia wolności zostały wykonane w całości;
2. Sądu Rejonowego dla m. st. Warszawy w Warszawie z dnia 26 listopada 2003 r., sygn. akt V K 1722/02 za czyn z art. 279 § 1 k.k., popełniony w okresie od dnia 23 listopada 1994 r. do dnia 27 listopada 1994 r. na karę 2 lat pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem wykonania na okres 5 lat próby; postanowieniem Sądu Rejonowego dla Warszawy Woli w Warszawie z dnia 24 września 2007 roku, sygn. V Ko 488/07 zarządzono wykonanie kary pozbawienia wolności;

3. Sądu Rejonowego w Nowym Dworze Mazowieckim z dnia 2 czerwca 2004 r., sygn. akt II K 275/03 za czyn z art. 12 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. popełniony w okresie od 14 stycznia 2003 r. do 3 lutego 2003 r. na karę 2 lat pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem wykonania na okres 5 lat próby oraz karę grzywny w wymiarze 100 stawek dziennych po 10 złotych każda; postanowieniem Sądu Rejonowego w Nowym Dworze Mazowieckim z dnia 27 maja 2008 r., sygn. akt II Ko 131/08 zarządzono wykonanie kary pozbawienia wolności; kara grzywny została wykonana;
4. Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi z dnia 18 sierpnia 2005 r., sygn. akt IX K 1705/03 za czyn z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.. popełniony w dniu 25/26 maja 2003 r. i za czyn z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., popełniony w dniu 2 czerwca 2003 r. oraz za czyn z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. popełniony w dniu 17 czerwca 2003 r. przy uznaniu, że zostały popełnione w warunkach ciągu przestępstw na karę 2 lat i 4 miesięcy pozbawienia wolności; za czyn z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. popełniony w dniu 16 czerwca 2003 r. na karę roku pozbawienia wolności, które następnie połączono i wymierzono karę łączną 2 lat i 8 miesięcy pozbawienia wolności;
5. wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego dla Warszawy - Mokotowa w Warszawie z dnia 30 listopada 2005 roku, sygn. akt XIV K 678/05 połączono skazanemu jednostkowe kary pozbawienia wolności wymierzone w sprawach o sygn. IX K 1036/01 oraz II K 321/98 i wymierzono w ich miejsce karę łączną 2 lat pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 4 lat próby oraz połączono skazanemu jednostkowe kary pozbawienia wolności wymierzone w sprawach o sygn. IV K 308/00 i XIV K 396/05, wymierzając w ich miejsce karę łączną 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem wykonania na okres 4 lat próby; postanowieniem Sądu Rejonowego w Grodzisku Mazowieckim z dnia 13 listopada 2008 r. zarządzono wykonanie kary pozbawienia wolności;
6. Sądu Rejonowego w Pruszkowie z dnia 16 stycznia 2006 r., sygn. II K 394/05 za czyn z art. 279 § 1 k.k. w zw. art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2

- k.k. w zw. z art. 12 k.k., popełniony w okresie od dnia 27 maja 2004 r. do dnia 8 lutego 2005 r. na karę roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności; za czyn z art. 288 § 1 k.k. popełniony w dniu 2/3 lutego 2005 r. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności; za czyn z art. 193 k.k. popełniony w dniu 21 marca 2005 r. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności; połączono wymierzone skazanemu kary jednostkowe pozbawienia wolności i wymierzono w ich miejsce karę łączną 2 lat pozbawienia wolności;
7. Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi-Południe w Warszawie z dnia 19 września 2006 r., sygn. IV K 235/06 za czyn z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., popełniony w dniu 28 listopada 2003 r. na karę 1 roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności; za czyn z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., popełniony w dniu 21 listopada 2003 r. na karę roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności; orzeczono karę łączną 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności;
 8. Sądu Rejonowego w Grodzisku Mazowieckim z dnia 16 kwietnia 2007 r. sygn. II K 425/05, za czyn popełniony w warunkach ciągu przestępstw z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. w dniu 22 stycznia 2005 r. i 16 lutego 2005 r. na karę 2 lat pozbawienia wolności;
 9. Wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Grodzisku Mazowieckim z dnia 13 listopada 2012 r., sygn. II K 438/12, rozwiązano kary łączne pozbawienia wolności orzeczone w sprawach o sygn. IX K 1036/01, IX K 1705/03, II K 394/05, IV K 235/06 oraz XIV K 678/05, a następnie połączono skazanemu kary pozbawienia wolności wymierzone w sprawach o sygn. II K 321/98, IX K 1036/01 oraz V K 1722/02 i orzeczono w ich miejsce karę łączną 2 lat i 10 miesięcy pozbawienia wolności; połączono skazanemu kary pozbawienia wolności wymierzone w sprawach o sygn. II K 275/03, IX K 1705/03 oraz IV K 235/06 i orzeczono w ich miejsce karę łączną 5 lat pozbawienia wolności; połączono skazanemu jednostkowe kary pozbawienia wolności wymierzone w sprawach o sygn. II K 394/05 oraz II K. 425/05 i orzeczono w ich miejsce karę łączną 3 lat pozbawienia wolności;
 10. Sądu Rejonowego w Działdowie z dnia 23 marca 2015 roku, sygn. akt II K 210/15, za czyn z art. 242 § 3 k.k., popełniony w okresie od dnia 19 lutego

2008 r. do dnia 9 stycznia 2015 r. na karę 4 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem wykonania na okres 2 lat próby;

11. Sądu Rejonowego w Grodzisku Mazowieckim z dnia 13 grudnia 2016 r., sygn. akt II K 716/12, za czyn z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., popełniony w dniu 10 października 2007 r. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności; za czyn z art. 279 § 1 k.k. w zb. z art. 275 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k., popełniony w dniu 10 października 2007 r. na karę roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności; za czyn z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k., popełniony w dniu 27 września 2007 r. na karę roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności; za czyn z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., popełniony w dniu 26 września 2007 r. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, które to kary połączono i wymierzono karę łączną 2 lat pozbawienia wolności;
12. Wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Grodzisku Mazowieckim z dnia 18 grudnia 2017 r., sygn. II K 1024/16, rozwiązano kary łączne pozbawienia wolności orzeczone w sprawach II K 728/01, II K 438/12, a następnie połączono skazanemu kary pozbawienia wolności wymierzone w sprawach II K 728/01 oraz V K 1722/02 i wymierzono w ich miejsce karę łączną 4 lat i 2 miesięcy pozbawienia wolności; połączono skazanemu kary pozbawienia wolności wymierzone w sprawach II K 275/03 oraz IX K 1705/03 i wymierzono w ich miejsce karę łączną 3 lat i 8 miesięcy pozbawienia wolności; połączono skazanemu jednostkowe kary pozbawienia wolności wymierzone w sprawach II K 394/05 oraz IV K 235/06 i wymierzono w ich miejsce karę łączną 2 lat 8 miesięcy pozbawienia wolności.

Sąd Rejonowy w Grodzisku Mazowieckim po rozpoznaniu sprawy, wydanym w dniu 6 września 2018 r. wyrokiem, sygn. akt II K 161/18, orzekł co następuje:

1. rozwiązał kary łączne pozbawienia wolności orzeczone w wyroku łącznym opisanym w pkt XII, dotyczące połączenia kar pozbawienia wolności orzeczonych w wyrokach opisanych w pkt III, IV oraz VI i VII, tj. w punktach 3 i 4 wyroku łącznego z dnia 18 grudnia 2017 r., sygn. akt II K 1024/16 oraz karę łączną 2 lat pozbawienia wolności wymierzoną wyrokiem Sądu

Rejonowego w Grodzisku Mazowieckim z dnia 13 grudnia 2016 r., sygn. akt II K 716/12, a opisaną w pkt XI;

2. na podstawie art. 4 § 1 k.k. w zw. z art. 85 k.k. w zw. z art. 86 § 1 k.k. w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015 r., z wyroków opisanych w punktach III, IV i VII połączył jednostkowe kary pozbawienia wolności i wymierzył skazanemu W. W. w ich miejsce karę łączną 2 lat i 4 miesięcy pozbawienia wolności;
3. na podstawie art. 4 § 1 k.k. w zw. z art. 85 k.k. w zw. z art. 86 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 2 k.k. w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015 r., z wyroków opisanych w punktach VI oraz VIII połączył jednostkowe kary pozbawienia wolności i wymierzył skazanemu W. W. w ich miejsce karę łączną 2 lat pozbawienia wolności;
4. na podstawie art. 4 § 1 k.k. w zw. z art. 85 k.k. w zw. z art. 86 § 1 k.k. w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015 r., z wyroków opisanych w punkcie X oraz XI połączył jednostkowe kary pozbawienia wolności i wymierzył skazanemu W. W. w ich miejsce karę łączną 2 lat pozbawienia wolności;
5. na podstawie art. 577 k.p.k., na poczet orzeczonej w pkt 2, 3 oraz 4 wyroku kary łącznej pozbawienia wolności zaliczył skazanemu okres faktycznego odbywania kary pozbawienia wolności;
6. ustalił, że w pozostałym zakresie połączone wyroki podlegają odrębnemu wykonaniu;
7. na podstawie art. 572 k.p.k. umorzył postępowanie w pozostałym zakresie.

Powyższy wyrok, wobec cofnięcia przez obrońcę skazanego złożonego wniosku o sporządzenie uzasadnienia (k. 102, 103 akt II K 161/18) uprawomocnił się bez jego zaskarżenia w dniu 14 września 2018 r.

Od tego orzeczenia kasację w trybie art. 521 § 1 k.p.k., na korzyść skazanego, złożył Prokurator Generalny. W skardze kasacyjnej zarzucił:

1. rażące i mające istotny wpływ na treść wyroku naruszenie przepisów prawa karnego materialnego, tj. art. 75 § 4 k.k. i art. 85 k.k. (w brzmieniu obowiązującym przed dniem 1 lipca 2015 r.), polegające na połączeniu orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Działdowie z dnia 23 marca 2015

r., sygn. akt II K 210/15 kary 4 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 2 lat próby mimo, iż upłynął termin umożliwiający zarządzenie jej wykonania, a tym samym kara ta nie podlegała łączeniu;

2. rażące i mające istotny wpływ na treść wyroku naruszenie art. 607e § 1 i 3 pkt 7 k.p.k. w zw. z art. 569 § 1 k.p.k., polegające na połączeniu powyższej kary pozbawienia wolności z karami pozbawienia wolności orzeczonymi wobec W.W. w innej sprawie pomimo tego, że postępowanie o sygn. II K 210/15, nie stanowiło podstawy przekazania go do Polski w wyniku realizacji europejskich nakazów aresztowania i nie doszło następnie do skutecznego złożenia przez niego oświadczenia o zrzeczeniu się prawa skorzystania z zasady specjalności, a zatem brak było warunków do objęcia tej kary węzłem kary łącznej pozbawienia wolności.

W konsekwencji Prokurator Generalny wniósł o uchylenie wyroku w zaskarżonej części i umorzenie postępowania w tym zakresie na podstawie art. 572 k.p.k.

Sąd Najwyższy zważył co następuje.

Kasacja okazała się oczywiście zasadna, co skutkowało wydaniem orzeczenia kasatoryjnego odniesieniu do zaskarżonej części wyroku w trybie art. 535 § 5 k.p.k., a następnie umorzeniem na podstawie art. 572 k.p.k. postępowania w tym zakresie.

Słusznie zauważył skarżący, że procedując w przedmiocie wyroku łącznego Sąd Rejonowy w Grodzisku Mazowieckim uwzględnił całokształt skazań dotyczących W.W. w tym tych, które objęte zostały wydanymi dotychczas wyrokami łącznymi, jak również prawidłowo ustalił stan prawny, uznając za względniejszą ustawę obowiązującą przed dniem 1 lipca 2015 r., to finalnie nie ustrzegł się jednak błędów, które wymagały korektury w trybie nadzwyczajnego środka zaskarżenia. Wadliwe było mianowicie rozstrzygnięcie zawarte w pkt 4 wyroku łącznego, w którym połączone zostały kary pozbawienia wolności wymierzone wyrokami Sądu Rejonowego w Działdowie sygn. II K 210/15 oraz Sądu Rejonowego w Grodzisku

Mazowieckim II K 716/12. Nie zachodziły bowiem podstawy do połączenia kary 4 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej z zastosowaniem środka probacyjnego w postaci warunkowego zawieszenia wykonania tej kary na okres 2 lat próby w pierwszym z powyższych wyroków. Wyrok w sprawie II K 210/15 uprawomocnił się w dniu 7 kwietnia 2015 r. (k. 17, 286, 295, 296). Zatem wskazany w art. 75 § 4 k.k. dwuletni okres próby oraz okres dalszych 6 miesięcy na ewentualne zarządzenie wykonania kary upłynął w dniu 7 października 2017 r. W tym czasie nie zostało zarządzone wykonanie kary pozbawienia wolności. Oczywiście jest zatem, że po upływie powyższego okresu kara ta nie będzie podlegała już wykonaniu. Tym samym kara orzeczona powyższym wyrokiem nie spełniała warunków umożliwiających jej połączenie - art. 85 k.k. w brzmieniu obowiązującym przed dniem 1 lipca 2015 r. Z tych samych powodów nie spełniała też warunków do jej ewentualnego połączenia na podstawie art. 85 § 2 k.k., obowiązującego w stanie prawnym przed dniem 1 lipca 2015 r. Połączenie kary 4 miesięcy pozbawienia wolności, orzeczonej w warunkach probacji i wymierzenie w wyroku łącznym kary łącznej bezwzględnego pozbawienia wolności było niedopuszczalne.

Zgodzić się należało ze skarżącym także co do drugiego z powodów, który determinował brak możliwości objęcia przedmiotowej kary zaskarżonym wyrokiem łącznym. Z akt sprawy Sądu Rejonowego w Grodzisku Mazowieckim, sygn. II K 716/12 wynikało bowiem, że W. W. w dniu 9 stycznia 2015 r. został przekazany do Polski z Królestwa Belgii w wykonaniu europejskich nakazów aresztowania wydanych przez Sąd Okręgowy w Warszawie: sygn. VIII Kop 6/09 - w celu odbycia kar pozbawienia wolności orzeczonych wyrokami Sądu Rejonowego w Mińsku Mazowieckim, sygn. II K 728/01, Sądu Rejonowego Warszawa – Praga w Warszawie, sygn. IX K 1705/03, Sądu Rejonowego w Pruszkowie, sygn. II K 394/05 i sygn. VIII Kop 9/10 - w celu odbycia kary łącznej pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego dla Warszawy – Mokotowa w Warszawie, sygn. XIV K 678/05 (k. 771-783, 819-827 akt II K 716/12 oraz akta VIII Kop 6/09 i VIII Kop 9/10). Postanowieniem z dnia 23 maja 2016 r., sygn. VIII Kop 58/16, Sąd Okręgowy w Warszawie wystąpił nadto w trybie art. 607 § 3 pkt 8 k.p.k. o wyrażenie zgody na wykonanie kary łącznej pozbawienia wolności orzeczonej wobec skazanego wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Grodzisku Mazowieckim z dnia

13 listopada 2012 r., sygn. II K 438/12. Na podstawie orzeczenia Sądu Apelacyjnego w Brukseli, nr 2016/3219, z dnia 11 października 2016 r. zgoda takowa została udzielona (vide: akta VIII Kop 58/16).

W wyniku realizacji ENA nie istniały przeszkody do wykonania kar pozbawienia wolności, w tym kar łącznych orzeczonych wobec skazanego w sprawach opisanych w pkt I – IX wyroku łącznego. ENA nie zostały natomiast objęte sprawy II K 210/15 i II K 716/12 (pkt X i XI wyroku łącznego). W postępowaniu przed Sądem Rejonowym w Grodzisku Mazowieckim, prowadzonym w sprawie o sygn. akt II K 716/12, na rozprawie w dniu 26 października 2016 r. skazany, będąc pouczone o treści art. 607e § 1 i 3 pkt 7 k.p.k. oświadczył, iż zrzeka się zasady specjalności w odniesieniu do zarzucanych mu aktem oskarżenia czynów, co w konsekwencji skutkowało tym, że również i w tej sprawie brak było przeszkód do jej rozpoznania i wydania wyroku skazującego. Natomiast w sprawie II K 210/15, skazany w toku przesłuchania w charakterze podejrzanego w dniu 2 lutego 2015 r., będąc pouczone o treści art. 607e § 3 pkt 7 k.p.k., oświadczył, że nie chce się dobrowolnie poddać odpowiedzialności karnej i wniósł o wymierzenie kary 4 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 2 lat próby, a nadto zrzekł się zasady specjalności tylko do tej sprawy (k. 257 akt II K 210/15). Skazany ostatecznie uzależnił zrzeczenie się prawa do korzystania z zasady specjalności przed sądem, pod warunkiem wymierzenia mu zaproponowanej kary (pismo k. 265 akt II K 210/15). W konsekwencji prokurator skierował do sądu wraz z aktem oskarżenia wnioski o wydanie wyroku skazującego na posiedzeniu i wymierzenie w trybie konsensualnym uzgodnionej ze skazanym kary (k. 272-277). Wniosek ten został przez Sąd Rejonowy w Działdowie uwzględniony na posiedzeniu w dniu 23 marca 2015 r., na którym zapadł wyrok skazujący W. W. za popełnienie czynu z art. 242 § 3 k.k. na karę 4 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 2 lat próby (k. 285, 286).

W powyższych uwarunkowaniach procesowych nieuprawnione było objęcie wymierzonej powyższym wyrokiem kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania z karami pozbawienia wolności orzeczonymi wyrokiem Sadu Rejonowego w Grodzisku Mazowieckim w sprawie sygn. II K 716/12.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego prezentowany jest pogląd, że zasada specjalności sformułowana w art. 607e § 1 k.p.k. stanowi ujemną przesłankę dla orzeczenia kary łącznej, obejmującej kary pozbawienia wolności wymierzone za przestępstwa inne niż te, które stanowiły podstawę wydania na mocy ENA. Zarówno wydanie wyroku łącznego obejmującego kary pozbawienia wolności, których nie dotyczyła decyzja o przekazaniu, niezależnie od zasady przyjętej za podstawę ukształtowania kary łącznej, jak i wykonanie uprzednio orzeczonej kary łącznej obejmującej takie kary, stanowi rażące naruszenie art. 607e § 1 k.p.k. i zawartej w tym przepisie zasady specjalności (zob. np. wyroki: z 20 października 2011 r., III KK 140/11 czy z 20 stycznia 2015 r., III KK 369/14, w którym stwierdzono, że w wyroku łącznym nie podlega połączeniu kara pozbawienia wolności, której nie można wykonać w wypadku przekazania osoby ściganej europejskim nakazem aresztowania, gdy podstawą wydania nie było wykonanie tej kary, a skazany nie zrzekł się prawa do korzystania z zasady specjalności – art. 607e § 1 i 3 pkt 7, jak również inne powołane w kasacji). Uchylenie przeszkody do wydania wyroku łącznego obejmującego kary pozbawienia wolności za inne czyny popełnione przez skazanego przed wydaniem i niewymienione w orzeczeniu o przekazaniu, przy jednoczesnym braku oświadczenia państwa wykonania nakazu może nastąpić poprzez wyrażenie zgody przez skazanego na wykonanie tych kar i zrzeczenie się korzystania z zasady specjalności po przekazaniu, które powinno dobrać się w sposób jednoznaczny, dobrowolny, ze świadomością konsekwencji, a także poprzedzać wydanie wyroku łącznego (zob. np. wyrok SN z dnia 19 sierpnia 2009 r., sygn. II K 181/09).

Tymczasem wskazane powyżej oświadczenie skazanego złożone w sprawie II K 210/15, nie spełniało warunku oświadczenia o zrzeczeniu się prawa specjalności, o którym mowa w art. 607e § 3 pkt 7 k.p.k. Nie zostało bowiem złożone w odpowiedniej formule, a zatem przed sądem właściwym do rozpoznania sprawy o przestępstwo, co do którego ma nastąpić zrzeczenie. W przypadku złożenia takiego oświadczenia przed prokuratorem, organ ten powinien wystąpić do sądu właściwego do rozpoznania sprawy o przyjęcie takiego oświadczenia po to, by mogło być ono prawnie skuteczne. O ile zatem dopuszczalne było w świetle powyższego procedowanie w sprawie odpowiedzialności karnej za czyn z art. 242 §

3 k.p.k. i wydanie wyroku skazującego, o tyle w postępowaniu w przedmiocie wyroku łącznego sytuacja przedstawiała się zgoła odmiennie. Brak skutecznego oświadczenia skazanego o zrzeczeniu się zasady specjalności stanowił wszakże przeszkodę w objęciu węzłem kary łącznej kary orzeczonej w sprawie II K 210/15.

Ogół powyższych okoliczności przekonuje o wadliwości zawartego w pkt 4 zaskarżonego wyroku rozstrzygnięcia, gdyż wydane zostało z rażącym i mającym istotny wpływ na kształt wyroku łącznego naruszeniem art. 75 § 4 k.k. i art. 85 k.k. (w brzmieniu obowiązującym przed dniem 1 lipca 2015 r.). Uchybienie to polegało na objęciu węzłem kary łącznej skazania, które nie mogło wchodzić w skład wyroku łącznego. Implikacją powyższego uchybienia było wydanie wyroku kasatoryjnego w odniesieniu do orzeczenia zawartego w pkt 4 wyroku łącznego. Wobec braku warunków do objęcia wyrokiem łącznym wymienionych w tym punkcie skazań, niezbędne stało się wydanie orzeczenia następczego, w postaci umorzenia postępowania w tej części, na podstawie art. 572 k.p.k. O kosztach postępowania kasacyjnego orzeczono na podstawie art. 638 k.p.k.

ał